

Era

Adina Speranta

o neînțeleasă teamă stăpânea universul
nimic nu mai era la fel
natura se dezlănțuise
cu o furie de nestăvilit
prin munți se plimbau moluște
caracatițe cu brațe noduroase se agățau de copaci
pe pământ stelele de mare răsăreau
printre algele agățate de trunchiurile masive
fostul mușchi mătăsos ce arăta nordul dispăruse

în mări se construia frenetic o lume nouă
zidurile străvechi ale Atlantidei
se pierdeau printre coloșii unde oameni minusculi
cu pielea verde și ochi fără gene
umblau în bancuri de câte doisprezece
număr cu reminescente prea vechi
pentru a mai simboliza ceva

în alveole de culoarea fildeșului
spirulina germina
organizații secrete controlau excesul de serotonină
rechinii delfinii balenele
dispăruseră de mult
erau apanajul unei umanități dispărute
doar pereții transparenți mai răspundeau fluxului
refluxului
mișcându-se precum odinioară corăbiile feniciene
îngropate adânc în nisip

și în uitare

o teamă neînțeleasă se citea în priviri
la etajul 101 al unui bloc binar
un omuleț verde făcea dragoste cu o hologramă
falangele unite cu o membrană subțire mângâiau apa

beep!

offline

Adina V.

25.06.2018